

на Костаки-ефенди нищо отъ вториятъ този планъ, като казваше, че тойзи челѣкъ е безъ-мѣрка подѣлъ и неповѣрливъ. Азъ му обещахъ и си отидохъ въ къщи да размисля новата широка ситуация. —

Тукъ Борковски запали нова цигара, и последва тъй:

Тая нощъ не мигнахъ, и като лежѣхъ на лѣгалото си и пушѣхъ въ тъмнината, размишлявахъ изтънко за всичкитѣ възможности на това ново предприятие.

Тогази го прекъснахъ и му рекохъ:

— Отъ това, което до сега ми разказахте, мога да си мисля, че Хюсни-паша се е показалъ къмъ васъ пакъ добъръ; и мисълта за това не ви ли въздържаше отъ предприятието, което трѣбваше да опростати досущъ вашиятъ добросторникъ?

Г. Борковски слѣгна безгрижно рамената си като дѣвчеше цигарата си, която бѣше на угасване. Азъ гледахъ замислено въ лицето на този полски „патриотъ“, когото съвѣствта не биеше отъ таквозъ разбиране на длъжността. Въ останалото, това не е и чудо. Много и много патриоти полски нематъ друга добродѣтель освѣнъ слѣпа омраза противъ Русия и руситѣ, разбира се, ако може да се счете това за „добродѣтель“. Че и тази тѣхна „добродѣтель“ често се разтопява отъ слънцето на рублитѣ

Както и да е, г. Борковски продължи така:

На другиятъ день азъ намѣрихъ Грема Кнокса и му представихъ нуждата отъ нѣкои мѣрки, които би осигурили работата на дружината му, та го попитахъ: готовъ ли е да свърже уговоръ съ Министра на полицията съ единъ месеченъ бенефисъ, що би му го дарилъ за пълненъ пасивитетъ на полицията къмъ него и неговата дружина.